

Ábyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller

Blaðstjóri:
Eiríkur Lindenskov

Markaðarðeild:
Jonhard Hammer
Dagbjört S. Hansen

Blaðfólk:
Áki Bertholdsen,
Tuníð Kjølbros

Dagfinn Olsen
John Johannessen
Sveinur Tróndarson

Ítróttarskrivari:
Emil L. Jacobsen

Myndamenn:
Jens Kristian Vang
Alvur Haraldsen
Útgevandi, uppseting og prent:
Sp/í Sosialurinn
Bústaður:
Argjavegur 26, Argir

Postadr: Postsmoga 76,
110 Tórshavn
Telefon: 311820
Telefax: 314720
e-mail:
post@sosialurin.fo

Fiskivinnuskúli við til at mynda framtíð

Oddagrein

LEYGARDAGIN var stórt og áhugavert tiltak í Eysturskúlanum í Havn „European Business Game“. Hetta tiltakið hevur verið fastur táttur á hvørjum ári nú í fleiri ár og hevur føroyska luttøkan veruliga skapt bæði áhuga og virðing um Føroyar og fólkíð her býr. Ikki færri enn tvær ferðir hevur føroyski luttakarin í hesi kapping vunníð endaligu kappingina, har fólk undir útbúgving í øðrum londum í Europa hava verið okkara kappingarneytar. Endamálið við hesum tiltaki er at fáa ung serliga, sum eru undir útbúgving at seta skúlagongdina í sambandi við gerandisdagin t.v.s. at kunna brúka teori í praksis. Tað er sjálvandi stórir spenningur um at sleppa við til endaligu kappingina og í hesum sambandi er eisini sera harð kapping millum teir ymsu skúlnar í Føroyum. Í ár - og hetta er ikki fyrstu ferð - vóru tað næmingar frá Fiskivinnuskúlanum í Vestmanna, sum fóru avstað við sigrinum - og harvið skulu umboða Føroyar, tá londini í Europa skulu kappast um ta bestu verkætlanina. Skúlin vann eisini til endaligu kappingina fyrri tveimum árum síðani.

EFTIR okkara tykki geva vit fiskivinnuskúlanum í Vestmanna ov lítið gætur - og her vilja vit eisini fegin taka í egnan barn. Hesin skúli hevur so sanniliga ikki havt tað lætt, tá hugsað verður um tær umstøður, sum okkara politikarar hava viljað givið skúlanum. Tað er líkasum, at fýringar ikki trúgva uppá okkum sjálvar, tá tað ræður um at útbúgva seg innan fiskivinnuna. Tað er sum um, at man tekur hetta við fiskaarbeiði sum eina sjálfvylgju, nakað, sum man hevur fingið í beinið við føðingini. Slíkan hugsannarhátt mugu vit sleppa, og tað er júst hetta tey mongu fólkini, sum hava stríðst fyrri og stríðast fyrri skúlanum í Vestmanna hava roynt at sannføra politikarar og onnur um. Tað kemur ikki av sær sjálvum. Vit mugu sjálvir byggja nakað upp.

VÍST hava vit brúk fyrri einum fiskivinnuskúla. Vit hava tørv á at egleiða fiskivinnuna við nýggjum brillum, og tað er m.a. hetta, sum er uppgávan hjá hesum útbúgvingarstovni. Sera hepnu avrikini hjá næmingum á hesum skúla í sambandi við nettup umrøddu europeisku kapping borga fyrri ikki bert góðsku, men eisini fyrri, at kósin var bein, tá Fiskivinnuskúlin varð settur út í kortið. Nú okkara „gomlu“ vinnulívsmenn tørva hugskot og nýhugsan er tað í tókum tíma, at yngra ættarliðið tekur við. Tillukku tit øll á Fiskivinnuskúlanum í Vestmanna.

Sosialurin

Viðmerkingar:

En biskop og hans pligt

Í Dimmalætting og Sosialurin d. 13/4-1999 har biskop Hans J. Joensen et indlæg, der lægger tageslør over, hvad det egentlig er, der sker, i den færøske kirke for tiden.

Lad os da - for sagens skyld - forsøge at klargøre dette endnu engang. Der er dels en juridisk side og en bibelsk side, og er der strid mellem juraen og Bibelen, så har Bibelen naturligvis altid forrang.

Juraen

1) I henhold til gældende lovgivning har 5 familie-fædre, enker eller personer med egen husstand ret til at arrangere en såkaldt tilkaldedagstjeneste, når kirken ikke er i brug. F.eks. søndag eftermiddag. Der

kræves hverken tilladelse fra den lokale sognepræst eller biskoppen, men præsten skal naturligvis orienteres.

2) I henhold til gældende lovgivning kan ethvert folkekirkemedlem spørge den lokale sognepræst, om vedkommende kan låne kirken til gudstjeneste med en udensognspræst. Siger den lokale sognepræst nej, kan det forelægges biskoppen, og han kan da - **men det er ikke hans pligt** - give tilladelse til, at kirken stilles til rådighed, når den ikke er i brug. (Eivind Vilhelm valgte i 1990 at henvise til mulighed 1.)

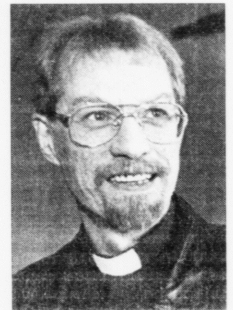
3) I 1991 skete der noget, der aldrig før var sket i folkekirken, nemlig at en biskop ikke blot gav tilladelse

til at kirkerummet kunne stilles til rådighed, men også gav lov til at den lokale menigheds egen gudstjeneste kunne overtages. Det var en helt ny kirkeforståelse, der hermed blev indført, og en undergravelse af kald og embede.

Biskoppen kunne have peget på mulighed 1, eller brugt mulighed 2. I stedet vælger biskoppen at skabe en konfrontation ved at opfinde mulighed 3. Det var en uodvendig strid biskoppen skabte.

Bibelen

Som kirke og som kristne er vi forpligtet til at adlyde Gud mere end mennesker (Ap.G. 5,29). Dvs. at vi må altid prøve, om det, der forkynedes og praktiseres, er i

overensstemmelse med Bibelens Ord. Er der ikke i overensstemmelse er det vores pligt at sige fra i ord og gerning. Det er altid lettere på kort sigt at tie for »fredens« skyld, men det er at svigte.

Peter O. K. Olofson
Sognepræst,
Fuglefjord præstegæld

Fyribrigdið Arnstein

So var hann altur har. Oul-menni hófpoenur útt lítterum lesarabrovi. Okkara frenist Kirkegaard serfrøingur. Sitatresarin úr Klaksvík. The maestro himself, ein studia í reimum og skærum eyðmjúkleika, teknikumverkfrøingurin Arnstein Niclasen.

Okkara lokala nórðurat-lantiska orakul hevur nú verið virkið í skjótt ein mansaldur, men í seinastuni hevur ironikarin líkasum mist tamarhaldið á sær sjálvum. Fyrr sást tú sjáldan meira enn eitt lesarabrev, ella eina viðmerking, soleiðis umleið annan hvønn mánað. Og tá var tað altíð sum eitt slag av punktummið í onkrum aktuelum orðaskifti. Kjaskast kundi vera um øll møguleg og ómøgulig evni: tá oraklið hevði talað, var ikki meira at siga! Vanligt var, at í minsta lagið eitt Kirkegaardsitat var við í hvørjum lesarabrevi. Teir stóru russararnir vóru, og eru eyðsýn-

liga enn "a must". Síðani kundi tú jenna teg í grikskar, rómverskar ella eintá meira lokalar andsfyrstar soleiðis meira á þó á þó... Kirkegaard altsó reglan, hitt meira varliga nýtt kryddari. Í londum Arnsteins gjørdust lesarabrev og viðmerkingar list. Einkí minni!

Mær vitandi hevur AN altíð verið organiseraður radikalar sjálfstýrari. Hevur eintá sitið í býráðnum í Havn, har tað segðist, at hann ríkaði forsamlungina almikið – bæði við síni andaligu kompetansu og sínum altíð herostratiska eyðmjúkleika.

Í viðmerkingum ANs vóru tað altíð outsidersarnir, ið stóðu fyrri skotum. Tjóðveldismenn, javnaðarmenn... og veruligir sosialistar eisini, arbeiðsmenn etc. etc. Öll, ið onkursvegna hóttu borgarligu idealini hjá teknikumverkfrøinginum, vóru viðgjørd í elegantu, stíflullu listarverkum Arn-

steins. Og alt var sára gott.

Men so ein dagin bleiv Arnstein sjálvur raktur. Ella arbeiðspláss hansara. Teir radikalu sjálfstýrarnir hava jú altíð verið konsekvent radikalar, líkamikið hvussu og hvat. Og nú siggja vit Arnstein í nýggjari útgávu. Ein ógiltiga hövlig metamorfoza gott nok... men allikavel. Ein umvendur verkfrøingur.

Og nú, tá ið hann merkir radikalt sjálfstýri á eignum kroppi, gongur oraklið líttrert grassat. Lesarabrovi verða sprænd út soleiðis nøkulunda í triðja hvørjum Sosiali. Hann hevur enn ikki altíð stundir at minnst til at vera eyðmjúkur... og Kirkegaard, ja, hvar er hann?

Seinasta litterara avrik teknikumverkfrøingsins er ein ambivalent 60 ára føðingardagsheilsan til teir radikalu sjálfvstýrarnar. Mitt í øllum eyðmjúkleikanum stínga högvarnir tó eitt sindur fram. Hesin nýum-

vendi samfelagsrevsarinn gongur ikki orindi himn minni menta. Nei, hann grætur yvir lagnuna hjá arvingum Vinnuflokksins. Her, á 60 ára degnum, er eingin Bóndi, Eingin Thorstein Petersen og eingin Pól í Funningi. Og hann droymur langtandi um rokkskiparar og reidarar, ja sjálfvan matakordin nórðuri í myrkrinum....

Nú er "hitt elitera harkaliðið – radikalt sjálfstýri" yvirtikið av lærarum!!!!

Arnstein Niclasen, maðurin ið gjørdi selektiva rættviskenslu til ein lívsstíll. Og vit onnur...kunnu vit læra nakað av fyribrigdi-num Arnstein. Tjaaa, kanska at "allar tær ætlanir, eg havi, enda lukst aftur hjá mær sjálvum; tá ið eg spýti, spýti eg meg sjálfvan í gronina", fyrri nú at fáa Kirkegaard innaftur....

Jens Chr. Carlsson
lærari, lærari (uha, uha)
uttan stóra koyrikortið

Njál Djurhuus nýggjur kunning-arstjóri í Frelsunnarherinum

Major Njál Djurhuus kommer fra stillingen som leder for Fyrlyskorpset, Frelsesarmeens kontaktsenter for rusmisbrukere og uteliggere i Oslo.

Major Njál Djurhuus er

Njál Djurhuus úr Havn hevur verið leiðari fyrri Fyrlyskorpset hjá Frelsunnarherinum í Oslo

født på Færøene i 1941. Han ble færdig udtannet som offiser i 1962 og har vært korpsoffiser på Island og ved ni ulike steder i Norge før han kom til Fyrlyskorpset i 1985.

Nåværende informasjonsleder, major Knut Ytterdahl, tiltrer stillingen som divisjonssjef i Frelsesarmeens Vestre divisjon, Stavanger. Knut Ytterdahl

har vært 18 år i tjeneste ved Frelsesarmeens hovedkvarter, informasjon og presse.

Kaptein Thore Paulsen blir ny leder ved Fyrlyskorpset. Paulsen har arbeidet som assisterende leder for Njál Djurhuus. Major Erna Djurhuus blir ny assisterende leder ved Fyrlyskorpset.

De nye ordrene tretr i kraft pr. 02.08.1999.